

خاطره رفیق کاویانی گرامی باد

رفیق حفیظ کاویانی شام ۲۴ دسامبر سال ۲۰۰۷ در اثنای اجرای وظیفه در شفاخانه Schwabing مونشن به اثر حمله قلبی بی هوش وبه روز ۲۷ دسامبر ما را برای ابد، ترک گفت. چه سخت است بر پای سوگ یاری نشستن، در ماتم رفیقی غم خوردن و برای وی یاد نامه نوشتن.

به راستی هم که فقدان رفیق کاویانی برای «سازمان ملی دموکراتیک آوارگان افغانی» که وی یکی از بنیان گذاران فعال، عضو رهبری در سالهای طولانی فعالیت سازمانی، مرد با پشت کار، رفیق مهربان و اصولی که نما و حیثیت موتور سازمان را تجسم می نمود، برای رفقاء و خانواده

ای وی، سخت و دردناک است. بخصوص که وی در سال وزمانهء ما را ترک گفت که کشور ما زیر اشغال وحشیانه جنایتکاران امریکائی و یاران همکاب شان، قرار دارد و شب و روز در کشور ما به قتل عام مردم زحمتکش و مصیبت دیدهء ما می پردازند و روشنفکر نما های چاکر پیشه و خود فروخته در صف اربابان امپریالیستی قرار گرفته، برای رضای خاطر متجاوزین تسلیم گردیده، برای فروش میهن جبهه به آستان مرتجعین مالیده و زیر نام آزادی و دموکراسی و عدالت اجتماعی به ساختن احزاب و برنامه های برده ساز مصروف اند، و رفیق حفیظ کاویانی که خلاف جریان و در سنگر مخالف آن قد بر افراشته و در فکر آزادی کشور از قید اشغالگران و رهائی مردم زحمتکش و جفا دیدهء خود از شر طبقات ستمگر بود، می رزمید و از جان خود از دوران جوانی تا آخرین دم حیات خویش برای این مأمول و آرمان شریف، سترگ و انسانی مایه گذاشت، با شرافت زیست و خاطرهء مرگ خوشنام را در اذهان حک نمود.

در حالیکه مرگ نابهنگام و غیر منتظره ی وی بر شانه های ما سنگینی می کند، وظیفهء خود می دانیم که غم و اندوه رفیق از دست دادهء خود را به نیرو مبدل نمائیم و در راهی که او پر شتاب و بدون خلل عزم و اراده رهرو آرام ناپذیر آن بود، به پیش شتابیم.

سازمان ملی دموکراتیک آوارگان افغانی فقدان این رفیق همرمز را به خانوادهء غمدیده اش تسلیت می گوید و اظهار احساس خفقان عمیق غمشریکی می کند و یاران و همزمان وی را غرض پیکار و جدال عادلانه بر ضد اشغالگران و مزدوران حرفوی اش و بر انداختن بنیان ظلم و استثمار در سراسر گیتی بیش از پیش، دعوت می نماید تا باشد که غم و اندوه را به نیروی مبارزاتی بدل کرده و زمینهء آسایش روح رفیق خویش را، فراهم کرده باشیم.

سازمان ملی دموکراتیک آوارگان افغانی

سوم جنوری سال ۲۰۰۸